

ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಗಂಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಭಾಷೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ? ಮಾತಿನ ಧಾಟಿ-ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದರೆ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರ ಬಲದ ಭಾಷೆ ಗಂಡಿನದಾದರೆ, ಹೆಣ್ಣಿನದು ಬದುಕನ್ನು ಪೊರೆಯುವ ಭಾಷೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಪುರುಷತ್ವದ ಛಾಯೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೊರಳ ನುಡಿಯೆಂದೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ನುಡಿಯನ್ನು ಕರುಳ ಭಾಷೆಯೆಂದೂ ಕರೆಯಬಹುದು. ಹೆಣ್ಣಿಗಿಂತಲೂ ತಾನು ಮೇಲು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಗಂಡು 'ಭಾಷೆ'ಯನ್ನು ಹತಾರವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಮಾತಿರಲಿ, ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರುವವರ ಭಾಷೆ ಕೂಡ ಹೆಣ್ಣಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬದಲಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. 'ದೇಹ ಭಾಷೆ'ಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಮೂಲಕ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸುವ, ಆಕೆಯನ್ನು ನಿರುತ್ತರಳಾಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಾತನಾಡಬಾರದೆನ್ನುವ ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದ ಬಯಕೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ 'ಮಿ ಟು' ರೀತಿಯ ಚಳವಳಿಗಳು ವಿಫಲವಾಗಿ, ಸಂಕಟ ಹೇಳಿಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣೇ ಭಾಷಿಕ ಹಲ್ಲೆಗೊಳಗಾಗಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ನೋವನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾನತೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಯಾಗಬೇಕಿದ್ದ ಭಾಷೆ, ತಾರತಮ್ಯಗಳ ನುಡಿಯಾಗುವ ವಿರೋಧಾಭಾಸದ ಚಿಂತನೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. 'ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ'ದ 'ಕನ್ನಡ ಮಾಸ'ಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ನುಡಿಚಿಂತನೆ, 'ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ' ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕರುಳಿನ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒತ್ತಾಯಿಸುವಂತಿದೆ.

■ ಎಂ.ಎಸ್. ಆಶಾದೇವಿ